

Sygn. I C 1797/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący; SSR Anna Cichocka

Protokolant: Małgorzata Krysztofiak

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko Uniwersytetowi G. w G.

o zapłatę

orzeka

1. Powództwo oddala

2. Zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. na rzecz pozwanego (...) G. w G. kwotę 2.417,00 (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSR Anna Cichocka

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Sygn. akt I C 1797/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o. o. w J. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) G. kwoty 19.333,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 września 2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż pozwany w dniu 14 maja 2010 r. zawarł z konsorcjum (...) (...) (lider), (...) (partner), (...) sp. z o. o. w W. (partner) umowę nr (...), na podstawie której powierzył (...) sp. z o. o. w W. wykonanie kompleksowej realizacji zadania inwestycyjnego pn. „Budowa budynków (...) (...)UG”. (...) sp. z o. o. w W. zawarła z powódką w dniu 25 stycznia 2012 r. umowę o roboty budowlane nr (...), na podstawie której powierzyła powódce montaż parapetów wewnętrznych w budynku Wydziału Chemii UG. Powódka z przedmiotowej umowy wywiązała się w całości, jednak (...) sp. z o. o. w W. nie wypłaciła jej całości należnego wynagrodzenia w kwocie 193.332,81 zł (wypłacono jedynie 113.333,66 zł). Część niewypłaconego wynagrodzenia stanowiła kaucja gwarancyjna w kwocie 19.333,28 zł. (...) sp. z o. o. w W. stała się niewypłacalna i uzyskanie od niej jakichkolwiek roszczeń stało się niemożliwe. Wobec powyższego, pozwany, jako inwestor, odpowiada za przedmiotowe zobowiązanie solidarnie,

zgodnie z treścią przepisu art. 647⁽¹⁾ § 5 k.c. Pozwany przyjął na siebie tę odpowiedzialność jedynie częściowo – uznał podstawy do dokonania zapłaty na rzecz powódki kwoty 25.350,77 zł, stwierdził jednak brak podstaw faktycznych i prawnych do uiszczenia na rzecz powódki kwot zapłaconych przez nią z tytułu kaucji gwarancyjnej. Powódka dążąc do polubownego załatwienia sporu wniosła w dniu 5 czerwca 2014 r. o zawiązanie pozwanej do próby ugodowej, jednakże bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości wskazując, że pomimo uregulowania przez pozwanej na rzecz (...) sp. z o. o. w W. całości żądanej przez powódkę kwoty, pozwany dodatkowo zapłacił powódce część kwoty należnego jej od generalnego wykonawcy wynagrodzenia, lecz wyłącznie ze względów słusznościowych i z uwagi na dobre imię uczelni, jednakże w żaden sposób zapłata ta nie stanowiła uznania przedmiotowego roszczenia. Pozwany, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, wskazał, że – wbrew wymogom stawianym przepisem art. 647¹ § 1 k.c. – nie miał wiedzy o podwykonawcy, zakresie jego robót, jego obecności na placu budowy i czynnościach przez niego wykonywanych, a zatem nie może odpowiadać za zobowiązania wykonawcy generalnego wobec podwykonawcy. Pozwany podniósł też, iż wysunięte przez powódkę żądanie nie może być traktowane jako żądanie zapłaty wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy o roboty budowlane, bowiem z chwilą dokonania przez generalnego wykonawcę potrącenia tej kwoty jako zabezpieczenia, zmieniła ona swój charakter prawny i została z kategorii wynagrodzenia wyłączona. Roszczenie powoda jest więc roszczeniem o zwrot potrąconego zabezpieczenia i powinno być skierowane przeciwko generalnemu wykonawcy – (...) sp. z o. o. w W.. Nawet gdyby uznać, że nie doszło do potrącenia, a do zabezpieczenia w formie zbliżonej do kaucji gwarancyjnej, to kaucja taka wraz z wykonaniem zabezpieczenia zyskuje samoistny charakter (w tym jest ona osobną umową, odmienną od umowy o roboty budowlane), a tym bardziej taki charakter ma po wykonaniu umowy o roboty budowlane, gdy pozostaje wyłącznie umowa gwarancyjna. Powyższe wyłącza odpowiedzialność solidarną pozwanej uregulowaną w art. 647¹ § 5 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) G. w dniu 14 maja 2010 r. zawarł z konsorcjum (...) Deutschland AG (lider), (...) (partner), (...) sp. z o. o. w W. (partner) umowę nr (...), na podstawie której powierzył (...) sp. z o. o. w W. wykonanie kompleksowej realizacji zadania inwestycyjnego pn. (...) UG”. (...) sp. z o. o. w W. zawarła z powódką w dniu 25 stycznia 2012 r. umowę o roboty budowlane nr (...), na podstawie której powierzyła powódce, jako podwykonawcy, kompleksowe wykonanie i montaż parapetów wewnętrznych w budynku Wydziału Chemii UG.

/ **bezsporne** , nadto: umowa nr (...) – k. 81- 92, umowa nr (...) – k. 16-24, aneks do umowy – k. 25-26/

W § 3 umowy nr (...) określono m. in., iż termin rozpoczęcia (25. 01. 2012 r.) i zakończenia realizacji robót (15. 03. 2012 r.). Aneksem z dnia 9 sierpnia 2012 r. termin zakończenia robót zmieniono na dzień 30 sierpnia 2012 r. W umowie strony ustaliły, iż data zakończenia robót oznacza datę podpisania przez zleceniodawcę protokołu odbioru po zrealizowaniu przedmiotu umowy stwierdzającego wykonanie robót bez wad. W § 6 umowy określono, iż wartość szacunkowego wynagrodzenia z tytułu całkowitego i kompletnego wykonania przedmiotu umowy wynosi 154.560 zł netto, którą to kwotę ww. aneksem zmieniono na kwotę 155.904 zł netto.

W § 7 umowy określono, iż zleceniodawca w terminie do 10 dni od daty podpisania umowy wniesie zabezpieczenie należytego i terminowego wykonania robót objętych umową w wysokości 10% wartości brutto wynagrodzenia. Zabezpieczenie to miało zostać wniesione w jednej z dwóch form. Pierwsza z nich to kaucja utworzona poprzez zatrzymanie 10% wartości brutto z pierwszej i kolejnych faktur zleceniobiorcy za wykonane roboty, która to kaucja zostałaby w całości zwrócona zleceniobiorcy w terminie 30 dni od daty odbioru końcowego przez zamawiającego. Druga z form to nieodwołalna, bezwarunkowa, płatna na pierwsze żądanie gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa.

/ **dowód:** umowa nr (...) – k. 16-24, aneks do umowy – k. 25-26/

(...) sp. z o. o. w (...) sp. z o. o. w J. wybrały zabezpieczenie w formie kaucji.

/ **bezsporne** /

Pozwanemu przekazana została lista, na której wymienieni byli podwykonawcy. Nie wskazano zakresu prac jaki poszczególni podwykonawcy mają wykonać ani podstaw do określenia należnego im wynagrodzenia.

/**dowód: lista k:161-162/**

Uniwersytetowi nie została przedłożona umowa, którą powód zawarł ze Spółką (...).

/dowód: zeznania: świadka H. O. – k. 153-154/

Prace zakończono w terminie wynikającym z aneksowanej umowy, tj. dnia 30 sierpnia 2012 r.

/ **dowód:** protokół odbioru końcowego – k. 37, zeznania świadka Ł. R. – k. 151-152 /

(...) sp. z o. o. w W. z tytułu wykonania przedmiotowych robót wypłaciła powódce łącznie 138.333,66 zł, nie wypłaciła kwot pobranych przez spółkę (...) jako kaucja.

/ **dowód:** wyciągi z rachunku bankowego powódki – k. 38-43, zeznania świadków Ł. R. i H. O. – k. 156 (protokół elektroniczny), zeznania przedstawiciela powódki J. D. (1) – k. 170 (protokół elektroniczny)/

Pozwany (...) G. nie miał wiedzy o treści umowy pomiędzy (...) sp. z o. o. w W. i powódką (...) sp. z o. o. w J., jak również o pracach wykonywanych przez powódkę na zlecenie spółki (...).

/ **dowód:** zeznania świadka H. O. – k. 156 (protokół elektroniczny), pismo pozwanego do powoda z dnia 8 lipca 2013r.-k. 44/

Na liście podwykonawców sporządzonej przez A. znajduje się wpis w pozycji nr 34 „E.”, w pozycji 37- „ (...) -7”

/ **dowód** : lista podwykonawców- k. 161-162/

Pozwany (...) G. zapłacił na rzecz (...) sp. z o. o. w W. całość wynagrodzenia za realizację umowy.

/ **bezsporne** , nadto: faktury VAT – k. 93-99, protokoły odbioru robót częściowych – k. 100-105, zestawienia operacji na rachunku bankowym pozwanego – k. 106-132, zeznania świadka H. O. – k. 156 (protokół elektroniczny)/

Z uwagi na fakt, że (...) sp. z o. o. w W. nie zwróciła powódce zatrzymanej kaucji tytułem zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania robót oraz nie zapłaciła za fakturę Vat nr (...)r/ z dnia 14.06.2013r. oraz stała się niewypłacalna, powódka w czerwcu 2013 r. zwróciła się do pozwanego jako inwestora o zapłatę. Pozwany w dniu 8 lipca 2013r. zwrócił się do powódki o przesłanie kopii dokumentów dotyczących ewentualnych roszczeń: umowy zawartej przez powoda ze spółką (...) wraz z aneksami, faktury vat wystawionej na wykonane prace z potwierdzeniem doręczenia ich spółce (...), not księgowych, faktur vat oraz wezwań do zapłaty wystawionych przez spółkę (...) i korespondencji między powodem a spółką (...).

/ **bezsporne** , nadto: korespondencja między stronami pismo z 8.07.2013r. –k44/

Po wpłynięciu dokumentów od powoda pozwany zaprosił powoda na spotkanie, które odbyło się 5 września 2013r., w rezultacie którego po przygotowaniu przez powoda informacji, w jakim zakresie generalny wykonawca spółka (...) nie uregulowała na rzecz powoda zobowiązań, w dniu 18 lutego 2014r. pozwany uznał podstawy o zapłaty kwoty 25.350,77 złotych z faktury Vat nr (...)r/ z dnia 14.06.2013r., nie znajdując jednocześnie podstaw faktycznych i prawnych do

uiszczenia na rzecz powoda kwota zapłaconych przez powoda z tytułu kaucji- gwarancji dobrego wykonania i kaucji gwarancyjnej –rękojmi, nie dokonał zapłaty pozostałej zatrzymanej przez A. kwoty dochodzonej niniejszym pozwem.

/okoliczność bezsporna, a dodatkowo **dowód:** pismo pozwanego z 18.02.2014r.-k.46, zeznania świadków Ł. R. i H. O. – k. 156 (protokół elektroniczny)/

(...) sp. z o. o. w J. złożyła wniosek w dniu 5 czerwca 2014 r. o zawezwanie pozwanego do próby ugodowej, jednakże bezskutecznie.

/ **dowód:** wniosek powódki o zawezwanie do próby ugodowej – k. 51/

Powód wezwał pozwanego pismem z 24 marca 2014r. do zwrotu kwoty zatrzymanej przez spółkę (...) tytułem zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania robót objętych umową nr (...), pozwany odmówił zapłaty pismem z dnia 31 marca 2014r.

/**dowód:** korespondencja między stronami – k. 47-50/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i podlegało oddaleniu.

Powód dochodził zapłaty wynagrodzenia należnego mu z tytułu wykonania robót na podstawie umowy zawartej z generalnym wykonawcą (...) sp. z o. o. w W.(dalej „spółka (...)”, którą zawarł jako podwykonawca. Powoływał się na to, że pozwany jako inwestor zobowiązany jest z generalnym wykonawcą (...) sp. z o. o. w W. do solidarnej zapłaty tego wynagrodzenia.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości.

Zeznania świadka Ł. R. nie wiele wniosły do sprawy, świadek nie posiadał wiedzy o tym czy spółka powodowa zgłosiła pozwanemu o podziale prac między powoda a ich podwykonawcę spółkę (...), nie wiedział czy A. udostępniła umowę powoda z A. pozwanemu, nie wiedział w jaki sposób ustalono zapłatę między stronami i czy powodowa spółka zgłosiła się do pozwanego przed zakończeniem umowy. Świadek czerpał wiedzę od p. N. ze spółki (...) -7 o liście podwykonawców, jednak nie posiadał wiedzy, w jakim celu ta lista została sporządzona. Świadek osobiście podpisywał protokół końcowy realizacji budowy z kierownikiem budowy.

W ocenie Sądu fakt końcowego odbioru robót w dacie 30.08.2012r. został przez pozwanego wykazany. Świadek Ł. R. (pełnił wówczas funkcję kierownika ds. inwestycji) potwierdził, że podpisywał w dniu 30.08.2012r. protokół końcowy. Tak więc, w ocenie sądu, zeznania J. D. (1) (k. 37), o tym, że prace zostały zakończone 14 czerwca 2013r. są nie wiarygodne. Tym bardziej, że J. D. zeznał, że nie ma pewności co do daty odbioru wynikającej z protokołu odbioru końcowego, a jednocześnie potwierdził, że ustalono termin wykonania dodatkowych parapetów na dzień 30 sierpnia 2012r. i że po podpisaniu aneksu po 9 sierpnia 2012r. prace zostały wykonane.

Zeznania J. D. (1) reprezentującego powoda potwierdziły, że powód nie kierował faktur o zapłatę do pozwanego w trakcie wykonywania prac, bo stroną dla powoda była spółka (...), a nie pozwany.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki (złożony na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 r.) o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. G., M. K., N. na okoliczność sporządzenia i przekazania pozwanemu nieformalnej listy podwykonawców w trakcie prac, posiadania przez pozwanego wiedzy o powodzie i podwykonawcy, treści spotkań i ustaleń zapłaty, świadków A. S., P. P. na okoliczność sporządzenia i przekazania pozwanemu nieformalnej listy podwykonawców w trakcie prac, z uwagi na to, że były to wnioski spóźnione i zgodnie z treścią art. 187 k.p.c. powód winien je już zgłosić w pozwie, gdyż okoliczności na jakie byli powołani były znane już wcześniej powodowi przed wniesieniem pozwu. Ponadto z uwagi na zobowiązanie strony pozwanej do złożenia listy podwykonawców wnioski

dowodowe w zakresie przekazania tej listy były bezprzedmiotowe. Natomiast okoliczności związane z przedmiotem spotkania i ustalení zapłaty po upływie roku po zakończeniu robót, których rezultatem było dokonanie w lutym 2014r. zapłaty kwoty 25.350,77 złotych z faktury Vat nr (...)r/ z dnia 14.06.2013r. oraz nie składania zastrzeżeń przez generalnego wykonawcę co do jakości prac były nie kwestionowane przez pozwanego.

W ocenie Sądu zeznania świadka H. O. kierownika sekcji realizacji inwestycyjnych projektów unijnych w całym okresie realizowanej umowy z A. były wiarygodne co do braku wiedzy pozwanej o treści umowy zawartej przez powódkę z A.. Świadek potwierdziła, że A. zgłaszała podwykonawców wykonujących prace w ten sposób, że przysyłała umowy do akceptacji przez pozwanego. Świadek zeznała, że osoby uprawnione do reprezentacji pozwanego nie odbierały robót przeprowadzonych przez powodową spółkę na rzecz A., firma (...), jak i powodowa spółka, nie były zaakceptowane przez pozwanego. Świadek wyjaśniła, że do świadka przychodziła korespondencja, wzory umowy, nie znała listy sporządzonej przez podwykonawców A.. Świadek potwierdziła, że A. przysłała jakąś listę z wykazem ok. 100 podmiotów, ale bez określenia pełnych nazw tych podmiotów, bez wskazania zakresu prac, jakie te firmy miałyby wykonywać, było to w sierpniu 2012r., kiedy firma (...) miała problemy finansowe. W dzienniku budowy znajdowały się wpisy podwykonawców zatwierdzone przez pozwanego i nie znajduje się tam wpis powoda ani jego podwykonawcy.

Jak wyżej wskazano, Sąd nie dał wiary zeznaniom osoby reprezentującej powoda J. D. (1), co do tego że termin końcowego odbioru prac miał miejsce później niż 30 sierpnia 2012r., gdyż te

zeznania także są sprzeczne z literalną treścią uzasadnienia pozwu, którym powód pisze, że termin ustalono ostatecznie na dzień 30 sierpnia 2012r. i taką samą datę ma złożony do akt dokument zatytułowany: "protokół odbioru końcowego". J. D. potwierdził także, że w sierpniu 2012r. została sporządzona lista podwykonawców na spotkaniu z przedstawicielami UG, czyli po zakończeniu prac przez powoda. J. D. zeznał, że nie wie, w jaki sposób inwestorowi byli zgłaszani podwykonawcy. W ocenie sądu, gdyby faktycznie powód został zgłoszony pozwanemu jako podwykonawca z pewnością były tym poinformowany, z uwagi na funkcję jaką pełnił J. D. w powodowej spółce.

Pozwany nie kwestionował, że podczas wykonywania przedmiotowych prac na terenie budowy znajdowali się podwykonawcy, zeznawała o tym świadek H. O. kierownik sekcji realizacji inwestycyjnych projektów unijnych w całym okresie realizowanej umowy z A.. Jednak zeznania tego świadka nie potwierdziły tego, że była to powodowa spółka lub jej podwykonawca i że pozwana miała wiedzę o zakresie i rodzaju prac wykonywanych przez powodową spółkę i zaangażowanego przez nią podwykonawcy spółkę (...)-7. Fakt sporządzenia przez A. listy podwykonawców nie jest wystarczający do tego, aby uznać jakie umowy, jaki zakres prac był objęty umowami zawartymi przez podwykonawców ze spółką (...).

W ocenie Sądu, materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na dokonanie ustalenia, że żądanie powoda jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 647¹ §5 k.c., zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

W ocenie Sądu nie można uznać, że dochodzona pozwem kwota jest należnym powodowi wynagrodzeniem z umowy zawartej ze Spółką (...). Zdaniem Sądu jest to kwota uiszczona na rzecz Spółki (...) tytułem zabezpieczenia należnego i terminowego wykonania umowy. Było to zabezpieczenie roszczenia w formie zbliżonej do kaucji gwarancyjnej. Postanowienia zawartej przez powoda ze spółką (...) umowy par. 7 dotyczące udzielenia gwarancji, będącej zabezpieczeniem kosztów usunięcia wad z tytułu rękojmi i gwarancji, nie stanowią elementów przedmiotowo istotnych umowy o roboty budowlane, gdyż odpowiedzialność za wady z tytułu rękojmi ma charakter ustawowy (odpowiedzialność z tytułu gwarancji ma charakter umowny). Zgodnie z cytowanym uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17.12.2008r., sygn. akt I CSK 258/08;" nie ma jednak przeszkód, aby stosowna klauzula o udzieleniu gwarancji znalazła się w umowie podstawowej, co jednak nie zmienia jej charakteru prawnego. Z kolei tzw. kaucja gwarancyjna była – zgodnie z wolą stron- zabezpieczeniem kosztów usunięcia wad z tytułu rękojmi i w okresie gwarancji". Tak więc po zakończeniu prac i ich odbiorze i zapłacie wynagrodzenia, w ocenie Sądu, stosunki

prawne między powodem a spółką (...) określała już tylko umowa gwarancji i związana z nią kaucja gwarancyjna, która stanowić może podstawę prawną stosunków między powodem a spółką (...) po wykonaniu umowy o roboty budowlane, z tytułu której to powód nie może domagać się od pozwanego zwrotu na podstawie treści art. 647.1. par. 5 k.c., gdyż objęte tym przepisem roszczenie dotyczy wypłaty wynagrodzenia a nie zwrotu kaucji.

Powód w umowie ze Spółką umówił się na zapłatę świadczenia tytułem zabezpieczenia, wynika to z treści §7 pkt. 1 umowy zatytułowanego „zabezpieczenie należytego wykonania umowy”. Powodowa spółka zawierając umowę wyraziła zgodę na zabezpieczenie wykonania umowy, w formie kaucji utworzonej poprzez zatrzymanie 10% wartości brutto z pierwszej i kolejnych faktur zleceniobiorcy za wykonane roboty.

Podczas wykonywania umowy spółka (...) faktycznie nie płaciła pełnej kwoty z faktur lecz zatrzymywała część świadczenia odpowiadającą wysokości zabezpieczenia. Spółka (...), zgodnie z zawartą umową, z należnego powodowi wynagrodzenia zatrzymywała umówione zabezpieczenie.

W sprawie było nie sporne, że powód nie ma wobec Spółki żadnych innych wierzytelności poza tymi, które wynikają z nierozliczenia zatrzymanych kwot tytułem kaucji na zabezpieczenie umowy oraz gwarancji jakości i rękojmi. Powód nie kwestionował, że obniżenie wysokości wypłat z tytułu umowy nie wynikało z innej przyczyny, niż ta, jaka wynika z par. 7 umowy tj. możliwości zatrzymania na poczet umówionych kaucji i zabezpieczeń 10% kwot wynikających z faktur. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że „dokonał zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania robót”, objętych mową w formie przewidzianej w par. 7 ust. 2 pkt 1 umowy tj. w formie kaucji utworzonej przez zatrzymanie 10% wartości brutto z pierwszej i kolejnych faktur zleceniobiorcy za wykonane roboty”.

A., zgodnie z par. 7 ust. 2 pkt 1 umowy zatrzymało z faktur vat (nr (...)) wystawionych z tytułu wynagrodzenia powoda 10 % ich wartości tytułem zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania umów robót tj. kwotę 19.333,28 złotych. Tak więc spółka (...) za zgodą powoda zatrzymywała umówione zabezpieczenie tj. kaucję z należnego powodowi wynagrodzenia. Nie można uznać że zatrzymanie umówionego zabezpieczenia było odroczeniem terminu płatności wynagrodzenia, gdyż powód część wynagrodzenia przeznaczył na zapłatę wobec A. zabezpieczenia – kaucji.

Powód przyznał, że dopiero przy rozliczaniu kolejnych faktur wnosił na rzecz Spółki zabezpieczenie terminowego i należnego wykonania umowy oraz kaucję tytułem gwarancji, tak więc , w ocenie Sądu, powodowi zgodnie z par. 7 ust. 2 pkt 1a przysługuje roszczenie do spółki (...) o zwrot zatrzymanego zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania robót (spółka winna dokonać zwrotu zabezpieczenia w terminie 30 dni od dokonania odbioru końcowego robót przez pozwanego czyli od dnia 30 sierpnia 2012r.), a nie do pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 647¹ §5 k.c. odpowiedzialność solidarna inwestora z generalnym wykonawcą ograniczona jest jedynie do zapłaty należnego podwykonawcy wynagrodzenia. Powód nie ma roszczenia do pozwanego o zapłatę wynagrodzenia w kwocie dochodzonej pozwem. Dlatego z tych przyczyn powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie – dokument w postaci listy podwykonawców oraz zeznania świadka H. O. i świadka Ł. R. oraz J. D. nie daje podstaw do przyjęcia, że pozwany został zawiadomiony, w trakcie wykonywania umowy, o pracach, jakie powód jako podwykonawca spółki (...) będzie wykonywać.

Należy podnieść, że dla przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora §2 art. 647¹ k.c. wymagana jest zgoda inwestora. Świadek H. O. zeznała, że pozwany nie miał przedstawionej przez powoda ani przez generalnego wykonawcę- spółkę (...), umowy lub choćby projektu umowy oraz dokumentacji robót określonych w umowie lub projekcie.

Materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie ustalenia, że pozwany, jako inwestor, posiadał wiedzę o istotnych elementach umowy między Spółką (...) a powodem, decydujących o zakresie ewentualnej odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy. Jak wynika z treści dołączonego do pozwu pisma pozwanego z 8 lipca 2013r. pozwany zwraca się do powoda o nadesłanie umowy zawartej przez powoda ze spółką (...) wraz z aneksami, faktur vat wystawionych przez powoda spółce (...) wraz z potwierdzeniem ich doręczenia, not księgowych, faktur vat, wezwań do

zapłaty, wszelkiej korespondencji prowadzonej z A., tak więc gdyby pozwany znał postanowienia umowy nie zwracałby się o te dokumenty do powoda.

Sąd orzekający podziela poglądy wyrażone w treści uzasadnienia orzeczeń m.in. Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w sprawie I Aca 30/14, Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w sprawie I ACa 898/13, że wymogi, jakie winny być spełnione przez generalnego wykonawcę aby przyjąć, że uczynił on zadość przedstawieniu inwestorowi umowy, czy jej projektu z podwykonawcą, jak i też terminu jej przedstawienia i w konsekwencji przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora, wymaga wiedzy inwestora o istotnych elementach umowy, takich jak : zakres robót powierzonych, zindywidualizowanie podmiotowo podwykonawcy, jego wynagrodzenie, sposób ustalenia i dochodzenia wynagrodzenia, decydujących o zakresie ewentualnej odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy. Wiedza ta może pochodzić z dowolnego źródła, nawet bez przedłożenia umowy czy też innych dokumentów, w sytuacji gdy inwestor dopuszcza do udziału podwykonawców i nie kwestionuje ich udziału przy realizacji inwestycji, jednak materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na dokonanie ustalenia, że pozwany miał wiedzę o zakresie robót powierzonych powodowi, czy też jego podwykonawcy (...) 7. Jak wynika z treści zeznań świadka Ł. R. na budowie pracował podwykonawca powoda firma (...) -7, która zajmowała się montażem parapetów wykonanych przez powoda, gdyż „E. nigdy nie montuje swoich produktów, zawsze korzysta z podwykonawców”.

Materiał dowodowy pozwala na dokonanie ustalenia, że pozwanemu przedstawiona została jedynie lista podwykonawców na etapie, gdy spółka (...) zaczęła zalegać z zapłatami za wykonane prace i kiedy prace powoda, których rozliczenia dochodzi w przedmiotowym postępowaniu, były już zakończone. Lista nie pozwala na zindywidualizowanie wszystkich podwykonawców, nazwy wymienione w liście nie są pełne, nie wskazują na formę prawną firm w niej wymienionych. Brak jakiegokolwiek zapisu co do zakresu prac wykonywanych przez poszczególnych podwykonawców, sposobu określenia i dochodzenia przez nich wynagrodzeń.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie oceny, że pozwany posiadał wiedzę o tym na jakie wynagrodzenie, według jakich zasad wypłacane, umówił się powód ze Spółką (...). Pozwany nie posiadał wiedzy o tym, że strony umowy ustaliły możliwość zapłaty zabezpieczenia wykonania umowy poprzez zatrzymanie w tym celu części kwoty z ustalonego wynagrodzenia.

Jak wyżej wskazano, nawet przy przyjęciu, że pozwany akceptował obecność podwykonawców nie stanowi o jego odpowiedzialności wynikającej z treści art. 647¹ §5 k.c. Odpowiedzialność pozwanego solidarnie ze spółką (...) miałyby miejsce wówczas, gdyby pozwany-inwestor miał wiedzę o istotnych elementach umowy zawartej między powodem a spółką (...). Powzięcie wiedzy o umowie powoda z A. po zakończeniu robót mija się z celem regulacji z art. 647¹ §5 k.c., inwestor musi mieć możliwość zapoznania się z dokumentami przed powstaniem obowiązku zapłaty wynagrodzenia.

Fakt podjęcia przez pozwanego rozmów na spotkaniu 5 września 2013r. z powodową spółką, po przesłaniu przez powoda dokumentów dotyczących roszczeń powoda w stosunku do spółki (...), i dokonanie wpłaty kwoty 25.350,77 złotych za fakturę vat nr (...)r/ z 14/06/2013r/ w dniu 18 lutego 2014r. nie rodzi po stronie pozwanego obowiązku zapłaty na rzecz podwykonawców co do zasady. Pozwany wyjaśnił, że zapłaty dokonał ze względów słusznościowych, w zakresie w jakim powoda oszukała spółka (...).

Sąd podzielił pogląd pozwanego, że w obecnych realiach społeczno-gospodarczych funkcjonuje swoboda zatrudnienia na tak dużej inwestycji i pozwany nie ma możliwości ustalenia, w sytuacji uczestniczenia w procesie budowlanym około 120 podmiotów, czy osoba na budowie jest pracownikiem wykonawcy, czy też podwykonawcą i dlatego też nie można uznać, że pozwany tolerował obecność powoda na placu budowy i tym samym istnieje możliwość uznania solidarnej odpowiedzialności powoda ze spółką (...).

Jak wynika z treści par. 7 zawartej między powodem a spółką (...) umowy brak było możliwości odroczenia terminu zapłaty wynagrodzenia. Powód mógł dokonać innego sposobu zabezpieczenia należytego i terminowego wykonania umowy tj. w formie nieodwołalnej, bezwarunkowej, płatnej na pierwsze żądanie gwarancji bankowej

lub ubezpieczeniowej. Powód wybrał formę kaucji utworzonej przez zatrzymanie 10% wartości brutto z pierwszej i kolejnych faktur zleceniobiorcy za wykonane robót.

Biorąc powyższe pod rozwagę, należało uznać, że nie było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty.

W ocenie Sądu także brak podstaw do tego aby uznać, że pozwany wzbogacił się bezpodstawnie kosztem powoda. Było nie sporne w sprawie, że pozwany wypłacił Spółce (...) wynagrodzenie za prace wykonane przez powoda, rozliczając kwotę z faktury vat nr (...)r/ z 14.06.2013r. poprzez wpłatę kwoty 25.350,77 zł bezpośrednio powodowi. Nie otrzymanie przez powoda całości kwot wystawionych przez powoda za wykonane prace, nie wynikało z tego, że Spółka (...) nie otrzymała zapłaty od pozwanego.

Na podstawie treści art. 98 k.c., Sąd zasądził na rzecz pozwanego całość należnych mu kosztów, na które złożyły się kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego określona na podstawie §6 pkt. 5 oraz §2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oraz kwota 17 zł, tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)